

Valery Sedoc: 'Sedoc Voetbalschool is mijn passie'

Valery Sedoc (33) is sinds een jaar vijf vol overgave bezig met zijn eigen voetbalschool 'Sedoc Voetbalschool Groningen (www.sedocvoetbalschool.nl). Het onderricht van Sedoc tijdens de specifieke trainingen aan voornamelijk jonge voetballertjes onderscheidt zich van andere voetbalscholen.

Bij de voetbalschool van Sedoc worden naast gerichte voetbaltrainingen namelijk ook specifieke looptrainingen gegeven. Geen wonder en misschien ook wel logisch, want Sedoc groeide op in echte atletiekfamilie en was daarnaast ook een talentvolle voetballer. „Je moet de school zien als een combinatie van twee sporten”, vertelt Sedoc in geuren en kleuren. „Thuis deden we veel aan atletiek. Mijn vader en moeder, mijn drie broers en ik waren destijds ook atleten. Daarnaast voetbalde ik bij de jeugd van Ajax. Op 15-jarige leeftijd werd ik ingelijfd door FC Groningen. Daar zat ik in het voetbalinternaat. De kennis die ik door beide sporten heb vergaard, probeer ik nu over te dragen aan jeugdige voetballers.”

De lessen van Sedoc vinden op zondag en vrijdag plaats op de accommodatie van Velocitas, bij welke club hij een paar jaar geleden zijn voetbalcarrière afsloot. Sedoc is van mening dat een voetballer baat heeft bij looptrainingen. Sedoc heeft een eigen concept opgebouwd en wil zich daarmee onderscheiden. „Ik wil graag kinderen trainen die echt wat willen. Daarbij zie je bij het ene kind uiteraard sneller resultaten, maar het gaat vooral om de intentie. We willen graag bij elk kind constateren dat er van een stijgende lijn sprake is. Belangrijk daarbij is ook de persoonlijke ontwikkeling. Mijn persoonlijke ambitie is om te laten zien wie ik ben en waar de school voor staat.” Sedoc zegt na zijn komst vanuit Amsterdam al die jaren met een prettig gevoel in het noorden te hebben gewoond. „Ik versta het Gronings goed en ik spreek het ook een beetje”,

grapt hij. Hij heeft bovendien de noordelijke mentaliteit altijd gewaardeerd. „Het was toen ik bij FC Groningen kwam een behoorlijke verandering voor mij. Toch voelde ik me al vanaf dag één hier al thuis”, blik hij op die periode terug. „De mensen zeggen hier 'Doe maar lekker normaal'. Dat is in het westen wel even anders.”

Bij FC Groningen speelde Sedoc weliswaar een aantal duels in de hoofdmacht, maar de echte doorbraak bleef uit. „Ik had pech dat Bruno Silva toen op mijn positie voor mij stond. Hij was op dat moment de beste speler van FC Groningen. Mentaal zat ik wel goed in elkaar, maar je moet er natuurlijk ook een beetje geluk bij hebben.”

Sedoc onderhoudt nog steeds goede contacten met zijn aan atletiek verbonden broers. Hij overweegt niet om terug te keren naar het westen, maar spreekt wel de wens uit om ooit op voetbal- en atletiekgebied met zijn broers te mogen samenwerken. „Ik voel me hier thuis”, zegt hij. „Met mijn vriendin en twee kinderen wonen we hier prima. Mijn broers verzorgen ook looptrainingen bij onder andere Ajax. Het zou mooi zijn om iets met hen samen te doen. Wie weet kan de voetbalschool in de toekomst uitgebreid worden naar het westen van Nederland.”

Voorlopig zet Sedoc zich vol overgave in voor zijn eigen voetbalschool. Hij denkt dat die zeker bestaansrecht heeft. „Ik zie steeds meer een stijgende lijn. Door mond op mondreclame wordt de school steeds bekender.”

